

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 28. februarja 2013
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht
Baden-Württemberg – Nemčija) – Katja Ettwein proti
Finanzamt Konstanz**

(Zadeva C-425/11) ⁽¹⁾

(Sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi o prostem gibanju oseb — Enako obravnavanje — Obmejne samozaposlene osebe — Državljan države članice Unije — Dohodki iz dejavnosti, prejeti v tej državi članici — Prenos stalnega prebivališča v Švico — Zavrnitev davčne ugodnosti v tej državi članici zaradi prenosa stalnega prebivališča)

(2013/C 114/17)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Baden-Württemberg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Katja Ettwein

Tožena stranka: Finanzamt Konstanz

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Finanzgericht Baden-Württemberg – Razlaga v imenu Skupnosti s Sklepom Sveta in Komisije 2002/309/ES, Euratom z dne 4. aprila 2002 odobrenega Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem pretoku oseb z dne 21. julija 1999 (posebna izdaja v slovenščini poglavje 11, zvezek 41, str. 407), predvsem členov 1, 2, 11, 16 in 21 ter členov 9, 13 in 15 Priloge I k temu sporazumu – Neposredno obdavčenje obmejnih delavcev – Ureditev države članice, v skladu s katero je sistem „delitve“ („splitting“) pri zakonih dovoljen, če prebivajo v državah članicah Unije ali Evropskega gospodarskega prostora, ne pa, če prebivajo v Švicarski konfederaciji

Izrek

Člen 1(a) Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem gibanju oseb, ki je bil podpisan v Luxembourgu 21. junija 1999, ter člene 9(2), 13(1) in 15(2) Priloge I k temu sporazumu je treba razlagati tako, da nasprotujejo ureditvi države članice, ki določa, da se zakoncema, ki sta državljana te države, kjer sta zavezana za plačilo dohodnine od vseh svojih obdavčljivih dohodkov, davčna ugod-

nost skupne obdavčitve, ki temelji na uporabi sistema „splitting“, določenega v tej ureditvi, zavrne samo zato, ker je njuno stalno prebivališče v Švicarski konfederaciji.

⁽¹⁾ UL C 331, 12.11.2011.

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 28. februarja 2013
(predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of
Ireland – Irska) – Margaret Kenny in drugi proti Minister
for Justice, Equality and Law Reform in drugim**

(Zadeva C-427/11) ⁽¹⁾

(Člen 141 ES — Direktiva 75/117/EGS — Enako plačilo za moške in ženske — Posredna diskriminacija — Objektivna utemeljitev — Pogoji)

(2013/C 114/18)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Ireland

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Margaret Kenny, Patricia Quinn, Nuala Condon, Eileen Norton, Ursula Ennis, Loretta Barrett, Joan Healy, Kathleen Coyne, Sharon Fitzpatrick, Breda Fitzpatrick, Sandra Hennelly, Marian Troy, Antoinette Fitzpatrick, Helena Gatley

Tožene stranke: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Finance, Commissioner of An Garda Síochána

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - High Court of Ireland – Razlaga člena 157 PDEU in Direktive Sveta 75/117/EGS z dne 10. februarja 1975 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z uporabo načela enakega plačila za moške in ženske (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 179) (ki jo je nadomestila Direktiva 2006/54/ES) – Pojem objektivne utemeljitev očitne posredne diskriminacije med delavci in delavkami v javni upravi - Merila

Izrek

Člen 141 ES in Direktivo Sveta 75/117/EGS z dne 10. februarja 1975 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z uporabo načela enakega plačila za moške in ženske je treba razlagati tako, da:

- delavci opravljajo enako delo ali delo, ki mu je mogoče pripisati enako vrednost, če je mogoče ob upoštevanju vseh dejavnikov, kakršni so narava dela, pogoji glede izobrazbe in delovni pogoji, zanje šteti, da so v primerljivem položaju, kar mora presoditi nacionalno sodišče;
- mora delodajalec v okviru posredne diskriminacije pri plačilu objektivno utemeljiti razlike pri plačilu, ugotovljene med delavci, ki menijo, da so diskriminirani, in osebami, s katerimi se primerja;
- se mora delodajalec pri utemeljitvi razlike pri plačilu, ki kaže na diskriminacijo na podlagi spola, sklicevati na osebe, s katerimi se primerja, ki jih je zaradi dejstva, da je njihov položaj opisan z veljavnimi statističnimi podatki, ki se nanašajo na zadostno število posameznikov, ki ne odražajo zgolj naključnih in kratkoročnih pojavov ter ki so na splošno pomembni, nacionalno sodišče pri ugotovitvi navedene razlike upoštevalo, in
- nacionalno sodišče lahko upošteva interes za dobre odnose med delodajalci in delavci kot enega od dejavnikov, ki mu omogočajo presoditi, ali so razlike med plačili obeh skupin delavcev nastale zaradi objektivnih dejavnikov, ki niso povezani z diskriminacijo na podlagi spola in so skladni z načelom sorazmernosti.

⁽¹⁾ UL C 311, 22.10.2011.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. februarja 2013
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Fővárosi
Törvényszék (prej Fővárosi Bíróság) – Madžarska) – Banif
Plus Bank Zrt proti Csabi Csipai, Viktorii Csipai

(Zadeva C-472/11) ⁽¹⁾

(Direktiva 93/13/EGS — Nedovoljeni pogoji v potrošniških pogodbah — Preizkus nedovoljenosti pogoja po uradni dolžnosti, ki ga opravi nacionalno sodišče — Dolžnost nacionalnega sodišča, ki je po uradni dolžnosti ugotovilo nedovoljenost pogoja, da stranke pozove k predstavitvi stališč, preden sprejme ukrepe v zvezi s to ugotovitvijo — Pogodbeni pogoji, ki jih je treba upoštevati pri preizkusu nedovoljenosti)

(2013/C 114/19)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Fővárosi Törvényszék (prej Fővárosi Bíróság)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Banif Plus Bank Zrt

Toženi stranki: Csaba Csipai, Viktória Csipai

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Fővárosi Bíróság – Razlaga člena 7(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288) – Nacionalna zakonodaja, v skladu s katero je omejena pristojnost nacionalnega sodišča glede preverjanja nedovoljenosti tako imenovanih vnaprej oblikovanih tipskih pogodb, če stranke niso izrecno zahtevale ugotovitve nedovoljenosti – Možnost nacionalnega sodišča, ki je ugotovilo nedovoljenost splošnega pogodbenega pogoja pogodbe, ki mu je predložena, da stranke pozove, čeprav glede tega ni predlogov strank, da se izrečeta o tem pogodbenem pogoju, da bi lahko preverilo, ali je pogodba iz tega razloga nična

Izrek

1. Člena 6(1) in 7(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da lahko nacionalno sodišče, ki po uradni dolžnosti ugotovi nedovoljenost pogoja, sprejme vse ukrepe, ki izhajajo iz te ugotovitve, ne da bi moral potrošnik, ki je bil obveščen o svojih pravicah, predlagati, da se navedeni pogoj razglasi za ničen. Vendar načelo kontradiktornosti na splošno zahteva, da nacionalno sodišče, ki je po uradni dolžnosti ugotovilo neveljavnost pogodbenega pogoja, o tem obvesti stranke v postopku in jih pozove, da o tem kontradiktorno razpravljajo na način, ki ga za to določajo nacionalna postopkovna pravila.
2. Nacionalno sodišče mora pri presoji morebitne nedovoljenosti pogodbenega pogoja, na katerem temelji zahtevak, o katerem odloča, upoštevati vse preostale pogodbene pogoje.

⁽¹⁾ UL C 370, 17.12.2012.